

els que he trobat pel camí: mossèn narcís busquets i mollera

per
Mn. CAMIL GEIS

La meua relació i amistat amb aquest docte sacerdot gironí, em vingué per via de substitució. Amic dels seus germans Josep M.^o, Lluís i Jaume, no vaig tenir avinentesa de relacionar-me amb Mn. Narcís en vida d'ells.

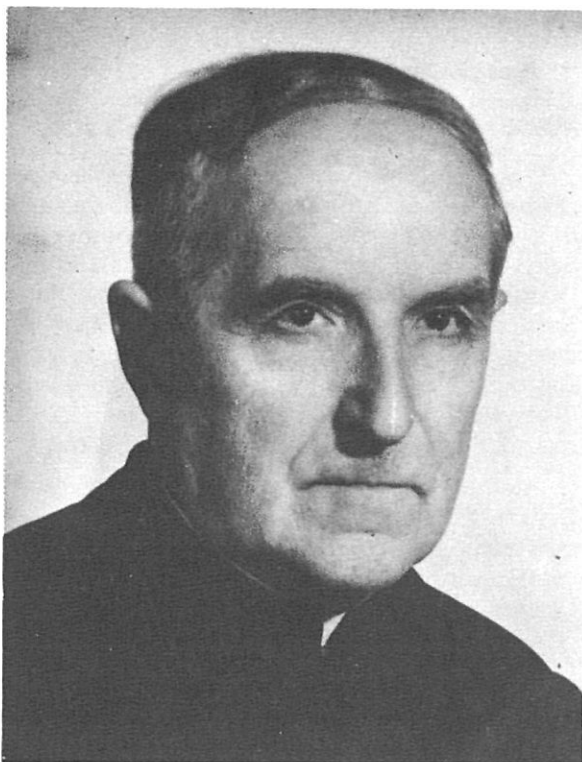
Vaig entrar en contacte amb Josep M.^o, en les meves assídues visites a la seva Galeria de Bells Oficis, ubicada, de primer, a la Rambla i, posteriorment, al Carrer Nou, batejat i rebatejat amb les denominacions de Carrer del Progrés, Carrer Primo de Rivera... Amb Lluís, fórem companys d'estudis. Amb Jaume, ens trobàrem pels camins de l'art: ell va il·lustrar un poema meu, el primer dels que em publicà la prestigiosa revista barcelonina "D'ací d'allà" i, molt posteriorment, amb una colla de graciosos dibuixos, el "Llibre de Rondalles Populars".

Mentre jo mantenía assídua relació amb aquests 3 germans, Mn. Narcís, ja sacerdot, era absent de Girona, adés per raó d'ampliació d'estudis, adés per raons de ministeri. Escassament venia, en aquella època, a Girona, i encara, d'escapada.

(De pas, m'abelleix de recordar que jo vaig fer uns cursos de piano amb el Mestre Tomàs Mollera, oncle d'aquests germans, amics meus). A la mort de Jaume (Josep M.^o i Lluís ja l'havien precedit), l'escassa coneixença que havia fet amb Mn. Narcís, es traduí en fèrvida amistat, arran d'un article que vaig publicar a "Revista de Girona", dedicat al seu germà pintor i escultor. Aquell article biogràfic el va commoure, i em va agrair que jo hagués fet més del que podia esperar de mi. D'aleshores ençà, fins al seu traspàs, mantinguérem una sovintejada relació epistolar. Comentàvem, principalment, els alts i baixos dels canvis eclesials (manta vegada desassenyats) que ens ha tocat de viure. Sobre aquest tema, era pròdig en informació. Publicades avui aquelles cartes, veuríem com el temps ha anat carregant de raó a moltes de les seves apreciacions.

Mn. Narcís Busquets i Mollera fou un docte sacerdot, honor de la clerecia de la Diòcesi de Girona. Home polifacètic que transità pels vells empedrats de l'heroica Ciutat sense repicar de talons, com de puntetes. Baixet, esprimatxat i desnerit, la seva manera de fer, com si fos un reflex de la seva figura. Temperamentalment retret, m'atreviria a dir que ho era també per principis i per convicció, car, en una de les seves cartes, em deia: "Cregueu que és millor passar en la vida desapercebut". Això no crec que fos massa fàcilment practicable per un home donat a múltiples activitats, posseïdor d'un bagatge cultural no gens comú i movent-se en el camp de la pedagogia i en l'àrea de la pastoral. Hom el recorda entrant i sortint de les escoles i amunt i avall de la Casa Carles, fogar d'Acció Catòlica.

Havia alternat els estudis eclesiàstics, cursats als Seminaris de Girona i Barcelona, amb estudis civils, a l'Institut de Girona, a les Normals de Girona i Barcelona i a les Universitats de Barcelona, Madrid i Milano. Havia freqüentat les 3 citades Universitats per ampliar estudis

Mn. Narcís Busquets

preferencials de Prehistòria, Psicologia, Biologia... De la varietat d'estudis que captà la seva atenció, es dedueix palesament que era un esperit atret per les més diverses branques del saber. Aquesta insaciable curiositat intel·lectual el forní d'una gran erudició en els camps més dispars de la cultura. Recordo alguns articles publicats a "Presència", de Girona, que, si els encetaves, ja no els podies deixar inacabats. En recordo un, publicat l'any 1965, "Els suspensos (Lletra no apta per a pares i mares)", on es revela, d'una manera admirable, el pedagog i l'erudit.

En el camp publicitari, hom resta esbalaït del que va arribar a donar a la llum pública, en diverses llengües.

Enumeraré les publicacions a les quals col·laborà: "El granito de arena", de Màlaga, de caire catequístic, "Cristiandad", "Ecclesia", "Palestra Latina", "Hechos y Dichos", "Apoteka", "Boletín de la Real Sociedad Española de Historia Natural", "Paraula Cristiana", "El Bon Pastor", "Formació Catequística", "Vida Cristiana", "Boletín Eclesiástico", "Hoja Parroquial" del Bisbat de Girona... I, reiteradament, a la premsa local de Girona, on residí i actuà, durant llargs anys, en diverses institucions de caire pedagògic i d'apostolat.

Recordem que inaugurà l'Observatori Meteorològic de l'Institut de Girona, en el qual treballà com a únic

Mn. Busquets i el bisbe Cartañà a les escales de la Catedral presidint una concentració infantil.

Observador Oficial, els tres primers anys del funcionament. Fou professor de Ciències del primer Grup Escolar de Girona, en el qual va donar el primer Curset d'Estiu per a Mestres. Actuà d'Auxiliar de Ciències Biològiques a l'Institut de Girona (quan el Batxillerat Universitari), del qual en fou també Professor de Religió. Fou Professor de l'Escola Normal del Magisteri de l'Estat, durant un quart de segle.

En el ministeri pastoral, remarcuem que fou, una sèrie d'anys, Missioner de la Casa Missió de Banyoles. Exercí càrrecs parroquials a Arenys de Mar, Cadaqués i Santa Coloma de Farners.

Fou Consiliari Diocesà de l'Aspirantat Femení d'Acció Catòlica, en el qual fundà i dirigí les revistes portantveus "Candor", "Alba", "Irene".

Després del I Congrés Litúrgic de Montserrat, s'enrolà entusiàsticament als corrents de promoció de les orientacions renovadores que van eixir d'aquell Congrés.

Ell fou qui va dirigir la part artístic-litúrgica de la singular Capella de les M.M. Escolàpies de Girona.

Després de la Guerra Civil de 1936-39, el que no havien fet (potser per ignorància) els denominats "rojos", ho portaren a cap els se-dients blancs. Una onada de mal gust envaí els temples. La renovació litúrgica iniciada amb una gran embranzida abans de la guerra, feia "tuf de catalanisme": el que s'havia executat, amb tan bon gust, fou substituït per quincalla religiosa. Els trossos de l'aterrat altar de la Capella de les Escolàpies de Girona foren portats a la recòndita Capella de la Residència de Monges Jubilades a Olesa de Montserrat. (Una mena de jubilació d'un "invàlid altar litúrgic", que a Girona s'havia anticipat a un moviment de renovació de l'art eclesial).

Mn. Narcís Busquets i Mollera, nat a Girona el 24 de juliol de 1894, hi moria el 22 de setembre de 1983.